

fos Clínic i que estés anexe a l'edifici destinat a Facultat de Medicina; afirmant que el conflicte hauria arribat a tal situació que l'Estat s'hauria trobat en l'alternativa d'edificar un Hospital Clínic o de suprimir la Facultat de Medicina.

A l'abnegació i a la voluntat inquebrantables de l'Excm. Sr. Baró de Bonet, catedràtic de la Facultat de Medicina i Rector de l'Universitat, es deu la corporització del desitjat projecte d'Hospital Clínic, la gènesi del qual va durar molt aprop de vint anys i dins de qual període treballaren amb fe i constància els professors Drs. Siloniz, Giné i Partegàs, Armenter, Valentí i Coll i Pujol, el senador universitari Excm. Sr. Marqués de Magaz, antic catedràtic d'aquesta Facultat de Medicina, i tots els senyors Rectors de l'Universitat que la regentaren d'ençà que va deixar d'ésser-ho l'Excm. Sr. Dr. Julià Casaña, sota la presidència del qual va començar a pendre estat la idea de construir el nou nosocomi.

D'acord amb els desigs manifestats pel Claustre de la Facultat de Medicina, s'escollí com a lloc d'emplaçament el terreny constituït per les dues illes de l'Eixample de Barcelona, limitat pels carrers de Casanova, Provença, Villarroel i Còrsega, amb una àrea total de 27.700 metres quadrats, i al discutir-se la distinta posició relativa que podia donar-se als pavellons de l'Hospital, després d'estudiats els avantatges i inconvenients de la disposició radiada, creuada, rectangular, poligonal i altres adoptades per diferents hospitals construïts en el segle passat a Europa i Amèrica, va ésser recomanada per la Facultat la forma de disposició lineal doble amb pavellons paral·lels a la façana principal, que era la forma adoptada per l'Acadèmia francesa i aplicada als Hospitals de Lariboisiere, Hotel Dieu, Bourges, Baltimore, Leeds, Edimburg i altres menys importants; la qual disposició reuneix la circumstància d'una orientació uniforme en tots els pavellons, enllaços regulars d'uns cossos amb altres i facilitat en el servei per mitjà d'una galeria interior d'enllaç. Més endavant, l'Acadèmia de Ciències de París recomanava la mateixa disposició per a l'Hospital Civil de Montpeller, de moderna construcció.

Encara que la darrera paraula, pel que toca a la bona disposició de pavellons, sigui l'adoptada per als Hospitals d'Hamburg i de Berlin, amb pavellons completament isolats, separats per grans distàncies i a ésser possible en una sola planta, la gran extensió de terreny que necessiten, les

dificultats del servei, comprovades en Hospitals d'aquesta mena, i la impossibilitat de col·locar cada clínica el més aprop possible de les classes teòriques corresponents, va fer-la inadmissible i encara avui seria inacceptable a Barcelona, si a la darrera condició expressada s'hi afegeix que com a centre d'ensenyança convé que estigui dins del terme de la urbs, i, per consegüent, amb absoluta impossibilitat de disposar de l'immens solar que, seguint aquest sistema, es fa necessari.

Acceptat el criteri de la Facultat relatiu a la disposició que, a judici seu, havia de tenir el nou Establiment hospitalari, el dia 14 de gener de 1880 s'ordenà al negociat de construccions civils que procedís a l'estudi i pressupost del projecte i, per tal de portar-ho a terme, va nomenar-se l'arquitecte de la Diputació provincial de Barcelona, senyor Bartrolí.

El 24 de gener del mateix any va disposar la Direcció general d'Instrucció pública, de conformitat amb l'esmentat negociat, que comencés els seus treballs el senyor Bartrolí, i aquest va anar realitzant el seu comès, donant-lo per acabat abans de finalitzar el mateix any 1880.

La Junta consultiva de Camins, Canals i Ports, que aleshores era l'organisme informador de tota mena de construccions civils, el 21 de gener de 1881, va donar el seu parer favorable a l'aprovació del projecte, i en el mateix sentit va donar-lo el 23 de juny del mateix any, la "Real Academia de San Fernando". El 26 de gener de 1882, per R. O. de l'Excm. Sr. Ministre de Foment, va quedar aprovat definitivament el projecte.

Les tramitacions burocràtiques continuaren fins que el 27 de maig de 1888, durant l'època de l'Exposició Universal, aprofitant la presència de S. M. la Reina Regent a Barcelona, va celebrar-se l'acte solemne de la col·locació de la primera pedra, presidint la festa en nom de S. M. l'Excm. Sr. Carles Navarro Rodrigo, ministre Foment, acompanyat de les autoritats, Claustre universitari, estudiants i nombros públic.

Dificultats d'ordre econòmic privaren a l'Estat de començar immediatament les obres, malgrat les continuades gestions del senador universitari i de tots els professors de la Facultat, fins que a les darreries de l'any 1894 s'acordà en Consell de ministres l'anunci de la subhasta de les obres esmentades, que s'inauguraren amb tota solemnitat el dia 25 de juny de 1895, amb l'assistència de representacions de la Universitat, Diputació pro-